

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

Beknopt Verslag

VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE COMMISSIE
VOOR DE SOCIALE ZAKEN
VAN

20 - 10 - 1999
namiddag

AGALEV-ECOLO	:	Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
CVP	:	Christelijke Volkspartij
FN	:	Front National
PRL FDF MCC	:	Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone-Mouvement des Citoyens pour le Changement
PS	:	Parti socialiste
PSC	:	Parti social-chrétien
SP	:	Socialistische Partij
VLAAMS BLOK	:	Vlaams Blok
VLD	:	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU&ID	:	Volksunie&ID21

Afkorting bij de nummering van de publicaties :		Abréviations dans la numérotation des publications :	
DOC 50 0000/000	:	Parlementair document van de 50e zittingsperiode + het nummer en het volgnummer	DOC 50 0000/000 : Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° et du n° consécutif
QRVA	:	Schriftelijke Vragen en Antwoorden	QRVA : Questions et Réponses écrites
HA	:	Handelingen (Integraal Verslag)	HA : Annales (Compte Rendu Intégral)
BV	:	Beknopt Verslag	CRA : Compte Rendu Analytique
PLEN	:	Plenum vergadering	PLEN : Séance plénière
COM	:	Commissievergadering	COM : Réunion de commission

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers	Publications officielles éditées par la Chambre des représentants
Bestellingen :	Commandes :
Tel. : 02/549 81 60	Tél. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74	Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be	www.laChambre.be
e-mail : alg.zaken@deKamer.be	e-mail : aff.generales@laChambre.be

INHOUD

COMMISSIE VOOR DE SOCIALE ZAKEN – C 024

INTERPELLATIES EN VRAGEN

– Interpellaties van de heren **Guy D'haeseleer**, **Richard Fournaux** en mevrouw **Greta D'Hondt** en vragen van de heren **Hans Bonte**, **Paul Timmermans** en **Filip Anthuenis** tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over het startbanenplan (nr. 66)

Sprekers : **Guy D'haeseleer**, **Richard Fournaux**, **Greta D'Hondt**, **Hans Bonte**, **Paul Timmermans**, **Filip Anthuenis**, **Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid, **Jean-Jacques Viseur** en **Marie-Thérèse Coenen**

5

– Vraag van de heer **Paul Timmermans** tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over de werkloosheidsuitkeringen voor de BSD (nr. 107)

Sprekers : **Paul Timmermans** en **Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid

10

– Vragen van mevrouw **Trees Pieters**, de heer **Peter Vanvelthoven** en mevrouw **Frieda Brepoels** tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over de veiligheidscoördinatoren in de bouwsector (nrs 124, 144 en 210)

Sprekers : **Trees Pieters**, **Frieda Brepoels** en **Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid

10

– Vraag van mevrouw **Trees Pieters** tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over het studeren tijdens de werkloosheidswachttijd (nr. 170)

Sprekers : **Trees Pieters** en **Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid

12

– Vraag van de heer **Daniel Bacquelaine** tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over de Europese beslissingen inzake Maribel (nr. 104)

Sprekers : **Daniel Bacquelaine** en **Frank Vandenbroucke**, minister van Sociale Zaken en Pensioenen

13

– Vraag van mevrouw **Trees Pieters** tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid en tot de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over de sociale vrijstelling voor de sleepvaart (nr. 145)

Sprekers : **Trees Pieters** en **Frank Vandenbroucke**, minister van Sociale Zaken en Pensioenen

14

– Vraag van de heer **Guy D'haeseleer** tot de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over de problemen met de SIS-kaart (nr. 166)

Sprekers : **Guy D'haeseleer** en **Frank Vandenbroucke**, minister van Sociale Zaken en Pensioenen

14

– Vraag van mevrouw **Simonne Creyf** tot de eerste minister, de minister van Financiën, de minister van Sociale Zaken en Pensioenen en de minister van Justitie over de ondersteuning van het vrijwilligerswerk (nr. 172)

Sprekers : **Simonne Creyf** en **Frank Vandenbroucke**, minister van Sociale Zaken en Pensioenen

15

– Vraag van mevrouw **Trees Pieters** tot de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over de klinische biologie (nr. 212)

Sprekers : **Trees Pieters** en **Frank Vandenbroucke**, minister van Sociale Zaken en Pensioenen

15

– Vraag van de heer **Joos Wauters** tot de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over de zelfstandige logopedisten (nr. 1218)

Sprekers : **Joos Wauters** en **Frank Vandenbroucke**, minister van Sociale Zaken en Pensioenen

16

COMMISSIE VOOR
DE SOCIALE ZAKEN

OPENBARE VERGADERING

WOENSDAG 20 OKTOBER 1999

NAMIDDAG

VOORZITTER :

de heer **Joos WAUTERS**

De vergadering wordt geopend om 14.08uur.

INTERPELLATIES EN VRAGEN

STARTBANENPLAN

– *Interpellatie van de heer Guy D'haeseleer tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "het startbanenplan" (nr. 66)*

– *Interpellatie van de heer Richard Fourneaux tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de jongste verklaringen van de minster over haar nieuwe werkgelegenheidsbeleid voor jongeren" (nr. 71)*

– *Interpellatie van mevrouw Greta D'Hondt tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de 'startbanen' en het te voeren werkgelegenheidsbeleid" (nr. 82)*

– *Vraag van de heer Hans Bonte tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "het startbanenplan" (nr. 193)*

– *Vraag van de heer Paul Timmermans tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "het jongerenbanenplan" (nr. 205)*

– *Vraag van de heer Filip Anthuenis tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "het startbanenplan" (nr. 215)*

De heer **Guy D'haeseleer** (VL. BLOK) : De intentie om jongeren zo snel mogelijk na hun studies aan een baan te helpen is lovenswaardig. Minister Onkelinx heeft al van bij de aanvang van de regeerperiode een plan in die richting voorgesteld. Maar dit plan is geïsoleerd en niet gesitueerd in een breder geheel. Het voorstel is eveneens ongenueanceerd en lineair. De bedrijven reageerden dan ook onaangenaam verrast. Het plan krijgt uit vele hoeken veel kritiek te slikken. Op de koop toe is de jeugdwerkloosheid vooral een Waals probleem. Ik vraag me dan ook af waarom een federaal plan nodig is, met andere woorden vooral met Vlaams geld gefinancierd.

Is de minister zich bewust van de impact van haar startbanenplan ? Waarom werd er geen overleg gepleegd met de sociale partners ? Wat is de kostprijs van het plan ?

Volgens de minister vervangt het startbanenplan de bestaande aanwervingsverplichtingen voor jongeren. Het startbanenplan slaat echter op bedrijven met meer dan 25 werknemers, met andere woorden, vooral de

KMO's zullen er nadeel bij ondervinden. Het is niet omdat de bedrijven jongeren verplicht moeten aanwerven, dat er ook effectief werk is voor hen. De economische logica moet worden gerespecteerd. Lopen hierdoor de oudere werknemers geen gevaar voortijdig te moeten afvloeien ? Zou men de middelen niet beter gebruiken voor vorming en opleiding ?

Werd dit startbanenplan al op de ministerraad besproken ? Zo ja, gaat de hele regering ermee akkoord ?

De heer **Richard Fournaux** (PSC) : In tegenstelling tot onze collega van het Vlaams Blok wil ik de federale minister feliciteren. Zij probeert oplossingen te vinden voor het hele land, en ook voor Wallonië, waar het werkloosheidscijfer bijzonder hoog ligt.

Op structureel vlak rijst er alvast een fundamentele vraag : kan een minister decreteren dat er personeel moet worden aangenomen ? Is het geen paradoxaal gegeven dat de politieke wereld het bedrijfsleven bepaalde dingen zou kunnen opleggen ? Uw demarche had wel een zeker aankondigingseffect. Is daarover binnen de meerderheid overleg gepleegd ?

Een deel van de bevolking leeft nu jammer genoeg in de waan dat alles al in kannen en kruiken is, maar eigenlijk zit het plan nog maar in de ontwerpfase.

Velen onder ons pleiten al lang voor een betere afwikkeling van administratieve procedures. Met drempelwaarden werken is gevaarlijk, en wellicht zullen vele bedrijven net onder de drempelwaarde trachten te blijven. Dat is nu al zo voor de drempelwaarde van 50 werknemers, waarboven een vakbondsafvaardiging moet worden ingesteld.

Zouden we er niet beter aan doen bestaande maatregelen te evalueren en vervolgens bij te sturen of zelfs af te schaffen, in plaats van altijd maar nieuwe bepalingen te bedenken ? Moeten we het de bedrijven niet gemakkelijker maken, zodat de maatregelen daadwerkelijk worden toegepast ?

Ik geef een voorbeeld : in mijn onderneming werd een creditnota uitgaande van de RSZ door een andere dienst van diezelfde instelling betwist. Het probleem werd pas na anderhalf jaar geregeld.

Dat bewijst dat sommige regels maar moeilijk kunnen worden toegepast.

Uw verklaring dat werkgevers uit de openbare en particuliere sector de plicht hebben concrete daden in het kader van de jeugdwerkloosheid te stellen, heeft mij verbast. Is het gelijkstellen van werkgevers uit de openbare en de particuliere sector geen provocatie ?

Denkt u dat uw plan op korte termijn in werking kan treden terwijl tegelijkertijd andere maatregelen worden afgeschaft om de toepassing van uw plan mogelijk te maken en de administratieve rompslomp aanzienlijk zal zijn afgenomen ?

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Het voorstel van startbanen voor jongeren van minister Onkelinx roept heel wat vragen op. Het voorstel getuigt van onvoldoende kennis van de Vlaamse arbeidsmarkt. Het probleem van de jeugdwerkloosheid is niet zozeer van kwantitatieve als van kwalitatieve aard. Het voorstel houdt bovendien een risico van verdringing in. Jongeren tussen 18 en 25 die de school verlieten en sindsdien werkzoekend zijn, of jongeren die opnieuw werkloos werden na een eerste werkervaring, behoren blijkbaar niet tot de doelgroep van de minister. De minister maakt ook een einde aan een aantal maatregelen die tijdens de vorige regeerperiode werd aangepast en geactualiseerd.

Werd het voorstel van de minister goedgekeurd door de regering ? Hoe situeert dit voorstel zich in het volledige werkgelegenheidsbeleid ? Wanneer kan het Parlement hierover debatteren ? In welke alternatieve financiering werd voorzien om de minderinkomsten van de sociale zekerheid te compenseren ? Vanuit welke financieringsbron zal de maandelijkse premie betaald worden ? Er zou in 4 miljard zijn voorzien in de begroting. Is dit voldoende ? Maken de startbanen een abrupt einde aan de vier bestaande maatregelen ? De inhoud van deze startbanen wordt voor ons steeds onduidelijker !

De heer **Hans Bonte** (SP) : We hebben nog een aantal vragen over de intentie van de minister om de jeugdwerkloosheid aan te pakken door middel van de startbanen, een initiatief waar we mee opgezet zijn.

Wat zijn de precieze doelstellingen van het startbanenplan ? Met welke maatregelen zal de minister proberen deze doelstellingen te bereiken ? Welke methode en timing wordt hierbij gehanteerd ?

Nog steeds 69.000 jongeren van minder dan 24 jaar hebben op dit moment slechts een diploma van lager secundair onderwijs. Een derde daarvan komt terecht in de langdurige werkloosheid. Een preventieve aanpak van de jeugdwerkloosheid dringt zich dan ook op. De sleutel tot het succes van dit initiatief is begeleiding en opleiding. Via de pers konden we vernemen dat u dit inderdaad als maatregelen naar voren schuift. Hoe zit het op dit vlak met de invulling van het interprofessioneel akkoord ? Worden de vereiste verhoogde opleidingsinspanningen daadwerkelijk geleverd ?

Alle werkgevers zouden worden verplicht om per 25 werknemers één jonge medewerker aan te nemen. In

Vlaanderen is dit absurd : dit zijn 50.000 gereserveerde jobs voor laaggeschoolde jongeren, waarvan 30.000 in Vlaanderen. Dit is te hoog gegrepen, wat nog niet het nut van deze stageperiode in vraag stelt. Blijft de minister bij deze lineaire maatregelen of voorziet zij in een aanpassing van de stageperiode ?

Ik pleit ervoor steeds goed te overleggen met de sociale partners, en de gemeenschappen en gewesten. Voorziet de minister in een specifieke overlegsituatie ?

De heer **Paul Timmermans** (Ecolo-Agalev) : Wij verheugen ons over het voluntaristische karakter van het startbanenplan. Wel rijst ons inziens een probleem omtrent de tegenstelling die gecreëerd wordt tussen de doelgroep van het plan enerzijds en de volledige groep van werkloze of van het bestaansminimum levende jongeren anderzijds. Hoe gaat u daarmee rekening houden ?

Wat de drie vermelde typen van maatregelen betreft, hoe en door wie wordt bepaald of een jongere al dan niet geschikt is voor de baan of voor een opleiding ? Gelet op de aan de schoolplicht inherente problemen hoop ik dat we niet geconfronteerd zullen worden met een andersoortige verplichting, waarmee de betrokken jongeren evenzeer problemen zullen hebben.

Voorts attendeer ik u erop dat over het begrip "passende betrekking" heel wat meningsverschillen kunnen rijzen tussen werklozen en RVA.

Hoe zal het overleg met de Gewesten en de Gemeenschappen over het opzetten van de opleidingen worden georganiseerd ?

De heer **Filip Anthuenis** (VLD) : Ik heb vooreerst een paar opmerkingen bij de procedure en bij de wijze waarop in commissie te pas en te onpas moties van aanbeveling worden ingediend. Aangezien de minister in deze aangelegenheid nog geen beleidsdaad heeft gesteld, lijkt het me voorbarig daarover te interpellieren.

Wat de inhoud betreft, schaar ik me volledig achter de actieve welvaartsstaat van het regeerakkoord. Tot het creëren van een positief economisch klimaat dragen zowel loonlastenvermindering als startbanen bij. De startbanen van het zogenaamde Rosetta-plan hebben in elk geval het voordeel van de eenvoud. Feit is dat de aanwerving van één werkloze per 25 werknemers niet voor alle Vlaamse of Waalse bedrijven mogelijk is. Ten slotte moeten we op onze hoede zijn voor verdringings-effecten.

Voor het overige heb ik geen concrete vragen.

Minister **Laurette Onkelinx** (*in het Nederlands*) : Het regeerakkoord is duidelijk : elke jongere onder de 24 krijgt binnen zes maanden nadat hij de school heeft verlaten, een baan of een opleiding aangeboden. Ik zet me hiervoor resoluut in.

Het werkgelegenheidsplan omvat drie delen. (*Verder in het Frans*)

Wij zijn als volgt te werk gegaan. Ik heb de sociale partners en de vertegenwoordigers van de Gemeenschappen en de Gewesten gehoord in een informele dialoog, waardoor ik met bepaalde wensen rekening heb kunnen houden. Ik heb vervolgens een algemeen plan uitgewerkt dat ik aan de Ministerraad heb voorgelegd. De Ministerraad van 24 september heeft het plan, dat ook op het begrotingsconclaf werd onderzocht, besproken. Wij hebben al zes vergaderingen met de Gewesten achter de rug, onder meer over de reorganisatie van het begeleidingsplan voor werklozen.

Ik zal de sociale partners morgen ontvangen. Na dat overleg zal ik de kwestie opnieuw aan de regering voorleggen.

Dat is mijn manier van werken : het heeft geen zin met de sociale partners rond de tafel te gaan zitten wanneer men niet precies weet wat men zal voorstellen.

Het plan bestaat uit drie delen. Er is in de eerste plaats het voorkomen van werkloosheid. Daarin is een uiterst belangrijke rol voor de scholen weggelegd. Wij hebben met de Gemeenschappen een eventuele samenwerking terzake besproken. Een manklopende studiekeuzevoorlichting kan nadelige gevolgen hebben, niet enkel voor de studieresultaten maar ook wat het vinden van een baan betreft. Op dat gebied is er nog heel wat werk voor de boeg, met name via samenwerkingsakkoorden die met de Gemeenschappen moeten worden gesloten.

Tevens is er ook het alternerend leren waardoor jongeren vanaf 16 jaar de gelegenheid krijgen school en werk te combineren.

Dankzij stages of alternerend leren kunnen sommige jongeren die aan schoolmoeheid lijden, opnieuw voor de school warm worden gemaakt.

Tevens kan het aanleren van vreemde talen een belangrijk pluspunt zijn.

Het plan is erop gericht een voltijdse baan aan te reiken in het kader van een arbeidsovereenkomst die zoals alle andere overeenkomsten van bepaalde of onbepaalde duur is, en waarvoor de stimuli voor een periode van een jaar gelden. Tevens worden halftijdse banen gecombineerd met beroepsopleidingen aangeboden. De

bestaande subsidies, die in sommige gevallen – zoals voor de overeenkomst werk-opleiding – onderbenut werden, kunnen daarin worden ingepast.

Dat geldt ook voor het industrieel leerlingenwezen in het kader van het alternerend leren.

Ten slotte is er ook nog de aanvullende opleiding die kan worden onderverdeeld in een opleiding als zodanig en een opleiding voor jongeren die aan schoolmoeheid lijden.

Het derde onderdeel van het plan betreft ons streven om de jongere die voor het startbanenplan in aanmerking komt, te begeleiden.

Werkgelegenheid mag niet los van andere elementen worden gezien. Wat de overheid betreft, zijn wij de mening toegedaan dat de jongerenquota's naargelang van de behoeften dienen te worden ingevuld.

Dat is in grote lijnen het plan. Verscheidene punten worden met de Gewesten en de sociale partners besproken.

Sommigen zijn voorstander van de afschaffing van de verplichting per 25 werknemers een jongere in dienst te nemen. De verplichting in het kader van de stage 3 % jongeren in dienst te nemen bestaat sinds 1973, en iedereen ging ermee akkoord dat de bestaande maatregelen moeten worden versterkt.

Voor het berekenen van de stageverplichtingen is een job in het kader van de maatregel alternerend leren, alternerend werken gelijk aan een voltijdse betrekking omdat de klemtoon op de bekwaamheid ligt.

Op het stuk van de incentives hadden wij voorzien in het wegvallen van de sociale bijdragen en in een degressieve premie van maximum 8.000 frank.

Tijdens de besprekingen in de regering werd de mogelijkheid overwogen van de totale sociale bijdragen die een bedrijf moet betalen per voltijdse betrekking een premie van 15.000 frank af te trekken.

Voor de KMO's wordt een nieuwe verplichting ingevoerd. De ondernemingen met maximum 50 werknemers waren niet aan de verplichting inzake RVA-stage onderworpen. Uit de enkele statistische gegevens waarover wij beschikken, blijkt nochtans dat bijvoorbeeld in Wallonië die verplichting voor 50 % door KMO's wordt nagekomen.

De administratieve vereenvoudiging is van essentieel belang, en alle sociale partners waren opgetogen over de eenvoud van het plan, zowel voor de jongeren als

voor de werkgevers, ook voor wat de controle op het naleven van de verplichtingen betreft.

Het plan is bevattelijk en een aantal van de bestaande plannen werden erin ingepast om de doelgroep beter te bereiken.

De jongere kan kiezen tussen een baan in de openbare of de particuliere sector. De Gewesten zijn bereid hun steentje bij te dragen op het stuk van de begeleiding voor voltijdse banen en het alternerend leren en werken.

Jongeren die geen baan vinden in die eerste twee categorieën, komen nog in aanmerking voor een aanvullende opleiding, waarvoor de Gewesten eveneens bereid zijn inspanningen te leveren.

Het plan is bestemd voor alle schoolverlaters, ongeacht of zij al dan niet een studiecycclus hebben beëindigd.

Men moet rekening houden met subgewestelijke realiteiten. In die geest hebben wij een trapsgewijze systeem besproken dat rekening houdt met de diverse soorten werkloze jongeren. Er werden verscheidene suggesties geopperd.

De nettokost bedraagt 4 miljard, maar het terugverdien-effect is zeer groot : werkloosheidsuitkeringen die niet meer hoeven te worden betaald, en fiscale en parafiscale ontvangsten, met name de door de werknemers betaalde sociale bijdragen.

Nu houdt het werkgelegenheidsbeleid uiteraard meer in dan alleen dit banenplan. Voor de evaluatie moet met statistieken worden gewerkt. Er moet gewaakt worden over de nakoming van de verplichtingen inzake opleiding. Op dat punt is evaluatie buitengewoon moeilijk, zo bleek onlangs nog uit een recente studie van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven.

De heer **Guy D'haeseleer** (VL. BLOK) : Minister Onkelinx blijft dus vasthouden aan het verplichte karakter van haar voorstel.

Ik weet nog altijd niet over hoeveel jongeren het eigenlijk gaat. Kan de minister mij de cijfers geven ?

Denkt de minister niet dat de bedrijven, ook zonder het verplicht karakter van dit startbanenplan, de jongeren kansen zouden geven op de arbeidsmarkt, onder meer via de stages ?

Ik pleit voor een overheveling van de tewerkstellingsbevoegdheid naar de Gewesten. Dan pas zou elk Gewest kunnen inspelen op de eigen specifieke situatie op de arbeidsmarkt.

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : U hebt ons een tekst bezorgd die ook als basis zal dienen voor het sociaal overleg. Is dit een regeringstekst of een tekst van u alleen ?

Door de aanpak van de minister dreigt het gevaar dat jongere werklozen die al langer werkloos zijn, moeten wachten, en dat de eerste aandacht naar de schoolverlaters zal gaan. Klopt dat ?

Vervangen de startbanen een viertal bestaande werkgelegenheidsmaatregelen ?

De heer **Hans Bonte** (SP) : Er is wel degelijk nood aan grotere duidelijkheid inzake deze maatregel. Zou het bijvoorbeeld niet aangewezen zijn de bestaande jongerenbanenplannen meer waterdicht te maken ? Zo zou men in de stages het element opleiding en vorming voor laaggeschoolden sterker moeten beklemtonen.

Ik pleit ook voor een exactere definiëring van de doelgroep die de minister via haar plan wil bereiken. Het lijkt mij niet de bedoeling dat hoog opgeleide jongeren door dit startbanenplan de lager opgeleiden zouden verdringen.

De heer **Jean-Jacques Viseur** (PSC) : Wat de methode betreft, wil ik niet gewagen van een gebrek aan tact of beleefdheid, zoals de heer Ducarme deed, maar men mag overleg toch niet met onderonsjes verwarren. Sociaal overleg is van essentieel belang ; de actieve medewerking van alle sociale partners is daarbij onontbeerlijk.

Wat zal er van dit plan overblijven na toetsing aan het sociaal overleg ? Wellicht niet zo heel veel. Ik hoop dat de maatregel haar doel niet voorbijschiet en uiteindelijk alleen nog gezien wordt als een buitenkans of een vervangingsmaatregel.

Er is een onderscheid tussen de particuliere sector en de overheidssector. Voor het leidinggevend personeel beschikt men daar over een lijst van mensen die geslaagd zijn voor door het VWS georganiseerde examens. Knelpunten doen zich voor bij de indienstneming. Ik dring erop aan dat met de uitvoering van het plan gewacht wordt tot de meeste leidinggevende vacatures vervuld zijn, aangezien er bij de kandidaten van het VWS ook heel wat jongeren zitten die voor het banenplan in aanmerking komen.

Mevrouw **Marie-Thérèse Coenen** (Ecolo-Agalev) : Ik zou graag willen dat men een band zou leggen tussen het startbanenplan en het plan tegen uitsluiting. De jongeren van vreemde herkomst hebben nu eenmaal minder kansen op de arbeidsmarkt. Het Centrum voor gelijke kansen heeft het probleem van de vooroordelen die

bij de werkgevers leven, aan het licht gebracht. Dient dat in uw plan het "bedrijf zonder racisme" niet te worden gepromoot ? Dat zou een positief signaal zijn voor die categorieën die al door hun werkloosheid zijn getekend.

Minister **Laurette Onkelinx**, (*in het Frans*) : Men moet inderdaad voorstellen doen die in die richting gaan. Dat overschrijdt echter het kader van dit plan. De voorstellen die ik zal indienen, zullen het wergelegenheidsbeleid in zijn geheel doorkruisen. Daarenboven wordt de verplichting om stage te lopen, door het federale en het gewestelijk openbaar ambt op een verschillende wijze nageleefd. De openbare sector komt dus zijn eigen verplichtingen op dat vlak niet na. Anderzijds zal dit plan verhinderen dat bepaalde bedrijven door werkgelegenheidsovereenkomsten te sluiten, aan de verplichting ontsnappen.

Voor de openbare sector heeft men in banenplannen voorzien die op het bereiken van bepaalde doelstellingen berusten. Dit plan moet betrekking hebben op alle schoolverlaters. Het neemt bepaalde besluiten of decreten, die nu in voege zijn, over, zodat, wij verplicht zijn het begeleidingsplan voor werklozen te moeten vervangen. Het document dat u heeft gekregen en dat binnen de regering is besproken, dient als basis voor de besprekingen met de sociale partners.

De **voorzitter** : Tot besluit van deze interpellaties werd door de heren Koen Bultinck (VL. BLOK) en Guy D'haeseleer (VL. BLOK) volgende motie van aanbeveling ingediend :

"De Kamer,

gehoord de interpellaties en de vragen van mevrouw Greta D'Hondt en van de heren Guy D'haeseleer, Richard Fournaux, Hans Bonte, Paul Timmermans en Filip Anthuenis en gehoord het antwoord van de regering

vraagt de regering

– een gedifferentieerd tewerkstellingsbeleid te voeren aangepast aan de verschillende socio-economische realiteiten in de diverse gewesten

– de overdracht van het tewerkstellingsbeleid naar de gewesten voor te bereiden."

Een eenvoudige motie werd ondertekend door de heren Filip Anthuenis (VLD), Jan Peeters (SP), Joos Wauters (Agalev-Ecolo) en mevrouw Maggy Yerna (PS).

Over deze moties zal later door de plenaire Kamer worden gestemd.

De bespreking is gesloten.

WERKLOOSHEIDSUITKERINGEN VOOR DE BSD

Vraag van de heer Paul Timmermans tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de toekenning van werkloosheidsuitkeringen aan werklozen die in het kader van de Belgische strijdkrachten in Duitsland verblijven" (nr. 107)

De heer **Paul Timmermans** (Ecolo-Agalev) : In Duitsland verblijven nog duizenden Belgen, burgers en militairen, in het kader van de Belgische strijdkrachten. Onder hen bevinden zich verscheidene tientallen werklozen.

Artikel 66 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 over de werkloosheid stelt dat werklozen hun gewone verblijfplaats in België moeten hebben en bovendien effectief in België moeten verblijven.

Volgens dat artikel de minister, na advies van het beheerscomité, bepaalt in welke gevallen en omstandigheden uitkeringen kunnen worden toegekend aan een werkloze die niet effectief in België verblijft.

Is het niet mogelijk in een bijzondere bepaling te voorzien, zodat personen die in Duitsland verblijven en die verklaren beschikbaar te zijn op de arbeidsmarkt in België, sociale uitkeringen kunnen krijgen ?

Minister **Laurette Onkelinx** (in het Frans) : Door een clause in verband met de verblijfplaats op te leggen bevestigt de Belgische regelgeving inzake werkloosheid enkel een algemeen beginsel van Europees recht volgens welk werkloosheidsuitkeringen in principe niet kunnen worden toegekend aan personen die in het buitenland verblijven, behalve voor personen die in bijzondere situaties verkeren, zoals grensarbeiders en mensen die werden gedetacheerd of die in het buitenland een baan zoeken.

Het klopt dat de federale minister van Werkgelegenheid, na advies van het beheerscomité van de RVA, afwijkingen kan toestaan. Dergelijke afwijkingen worden doorgegaans enkel toegekend voor korte verblijven in het buitenland die de beschikbaarheid van de werkloze op de arbeidsmarkt niet ernstig in het gedrang brengen. Ook werklozen die een opleiding in het buitenland volgen of er sommige specifieke problemen moeten oplossen, kunnen een dergelijke afwijking verkrijgen.

De regelgeving inzake werkloosheid voorziet al in bijzondere bepalingen ten voordele van werkzoekenden die in Duitsland verblijven en er samenwonen met een persoon die er in het kader van de Belgische strijdkrachten werkzaam is. Krachtens die bepalingen kunnen de betrokken werkzoekenden de wachttijd die aan de toekenning van werkloosheidsuitkeringen op grond van de gedane stu-

die voorafgaat, in het buitenland vervullen en hun toekomstige recht op werkloosheidsuitkeringen vrijwaren, ongeacht de duur van hun verblijf in het buitenland. Werklozen die een uitkering ontvingen voordat zij naar Duitsland vertrokken, krijgen tevens de garantie dat zij bij hun terugkeer recht hebben op een uitkering die ten minste gelijk is aan die welke zij voor hun vertrek ontvingen.

Ik vind het niet opportuun de regelgeving te wijzigen, omdat de aanwezigheid van Belgische strijdkrachten in Duitsland de jongste jaren aanzienlijk is afgenomen en de werkelijke beschikbaarheid van de werkzoekende moeilijk kan worden gecontroleerd wanneer hij voor lange tijd in het buitenland verblijft, ook al betreft het een buurland.

De heer **Paul Timmermans** (Ecolo-Agalev) : Uw antwoord schenkt mij geen voldoening omdat het stoelt op het vermoeden dat heerst bij de RVA dat sommige personen niet beschikbaar voor de arbeidsmarkt zouden zijn.

Ik heb mensen ontmoet die volkomen bereid zijn in België te werken en er zich te vestigen.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

VEILIGHEIDSCOÖRDINATOREN IN DE BOUWSECTOR

– *Vraag van mevrouw Trees Pieters tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de aanstelling van veiligheidscoördinatoren" (nr. 124)*

– *Vraag van de heer Peter Vanvelthoven tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de verplichte aanstelling van veiligheidscoördinatoren in de bouwsector" (nr. 144)*

– *Vraag van mevrouw Frieda Brepoels tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de verplichte aanstelling van veiligheidscoördinatoren op tijdelijke en mobiele bouwplaatsen" (nr. 210)*

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Het koninklijk besluit van 3 mei 1999 over de coördinatie van de veiligheid op tijdelijke en mobiele bouwplaatsen is op 1 augustus 1999 in werking getreden, waardoor de opdrachtgever verplicht is een veiligheidscoördinator aan te stellen op alle bouwplaatsen waar tenminste twee aannemers actief zijn.

Intussen werd door de regering een overgangsmaatregel genomen die er voor zorgt dat in bepaalde gevallen de verplichting om een veiligheidscoördinator aan te stellen uitgesteld wordt tot 1 januari 2000. Gezien de korte ter-

mijn waarbinnen de voorschriften moeten worden toegepast, is deze overgangsbepaling een goede zaak.

Op welke bedrijven is deze maatregel van toepassing ?

Mijn tweede vraag betreft het tekort aan opgeleide coördinatoren, zelfs bij een uitstel tot 1 januari 2000. Hoe zal de regering het gebrek aan coördinatoren oplossen ? Zijn er geen lijsten van opgeleide coördinatoren beschikbaar ?

Wie de veiligheidscoördinator aanwijst is tegelijkertijd verantwoordelijk voor de coördinatie. Gaat dit in geval van kleine opdrachten geen extra risico's inhouden ?

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU-ID) : Tegen het overhaast van kracht worden van het koninklijk besluit op de veiligheidscoördinatoren rees in de bouwwereld veel protest : er zijn 3.000 coördinatoren nodig en men heeft er slechts 50 !

Over welke kennis moet zo een coördinator precies beschikken ? Gelden andere voorwaarden voor de bouwplaatsen met een vereenvoudigd veiligheidsplan ? Zal men in geval van overmacht uitzonderingen toestaan voor bouwplaatsen met een compleet veiligheidsplan ? Wat wordt dan trouwens verstaan onder overmacht ?

Ik blijf het betreuren dat de hele invoering niet tot begin 2000 werd uitgesteld. Nu heeft de sector zich onvoldoende kunnen voorbereiden en blijven talloze vragen om opheldering schreeuwen, vooral in verband met het coördinatorenexamen. Ook artikel 65, paragraaf 2, doet vragen rijzen.

De Europese richtlijn bood de mogelijkheid om kleine verbouwingswerken uit te sluiten van de maatregel. Zal de minister van deze soepelheid gebruik maken ? Werden de financiële implicaties van de maatregel niet onderschat ?

– *Voorzitter* : de heer **Hans Bonte**

Minister **Laurette Onkelinx** (*in het Nederlands*) : Het koninklijk besluit noch de richtlijn maken een uitzondering voor kleine werkplaatsen. Bijgevolg moet ook daar een coördinator worden aangeduid.

Door het koninklijk besluit van 4 augustus 1999 werd de verplichting om een coördinator aan te duiden uitgesteld voor projecten die voor 1 augustus werden begonnen. Hier moet wel een realisatiecoördinator worden aangeduid, die op de werkplaats zal optreden. Deze maatregel is van toepassing op alle operatoren op tijdelijke of mobiele werkplaatsen, en meer in het bijzonder voor de bouwheren, de ondernemers en de architecten.

Op dit ogenblik telt men een honderdtal coördinatoren voor projecten en realisaties. Dit aantal is duidelijk onvoldoende om aan de behoeften te voldoen.

In de huidige overgangsperiode zijn de voorwaarden om coördinator te zijn zeer soepel. Een onderscheid tussen twee soorten werkplaatsen moet worden gemaakt, de werkplaatsen waar belangrijke of gevaarlijke werkzaamheden geprogrammeerd zijn en de kleinere werkplaatsen.

In het eerste geval moet de coördinator aan vier voorwaarden voldoen : over een voldoende kennis beschikken van de reglementering en de technieken betreffende de gezondheid en de veiligheid op de werkplaatsen ; minstens houder zijn van een diploma van het hoger secundair onderwijs ; in functie van het diploma, een bepaald aantal jaren ervaring hebben opgedaan en houder zijn van een diploma van niveau 1 of niveau 2 van preventieraad.

In een overgangsperiode kunnen de ingenieurs, architecten, ondernemers en werfleiders die niet over dit laatste diploma beschikken, hun coördinatiefuncties blijven uitoefenen voor zover zij de verbintenis aangaan om een scholing te volgen of om een gelijkwaardige schriftelijke proef af te leggen binnen de drie jaar. Het bewijs van ervaring inzake coördinatie kan op een zeer soepele wijze worden geleverd.

Overigens moeten organisatiemodaliteiten voor het examen nog worden vastgelegd. Opdat zoveel mogelijk kandidaten zich zouden aanbieden zal een syllabus worden opgesteld en zullen cursussen worden georganiseerd.

Nu is het inderdaad mogelijk dat er geen coördinator kan worden gevonden. Dit geval van overmacht kan worden bewezen door de beroepsverenigingen uit de bouwsector.

In de kleine werkplaatsen moet de coördinator aan twee voorwaarden voldoen : kennis van de veiligheidsreglementering en -technieken, en een diploma lager secundair gekoppeld aan beroepservaring.

Er zal een schikking worden getroffen om de kleine ondernemer, die geen voldoende diploma heeft, toe te laten de coördinatorfunctie uit te oefenen op voorwaarde dat hij beschikt over voldoende ervaring. Men zou hem een basisopleiding kunnen geven.

In de onmiddellijke toekomst moeten al deze soepele maatregelen het nodige antwoord bieden op het huidige tekort. Na de overgangsperiode zullen de snelle organisatie van het examen en het aanbod van opleiding een antwoord bieden op lange termijn.

Rekening houdend met de verbeteringen in de organisatie van het werk die de coördinatie met zich zal brengen, kan deze een positieve weerslag hebben op de kostprijs van de grote werkplaatsen. Bovendien zal een betere preventie een daling met zich brengen van de economische en sociale kosten die worden veroorzaakt door werkongevallen.

De sector werd wel degelijk voorbereid op de nieuwe maatregelen. Ten slotte moet de richtlijn nageleefd worden door alle lidstaten van de Europese Unie. Het koninklijk besluit impliceert bijgevolg geen ontwrichting van het concurrentievermogen ten nadele van de Belgische ondernemingen.

– *Voorzitter* : de heer **Joos Wauters**

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Wat houdt het werk van een realisatiecoördinator in ?

Er moet snel worden gewerkt : er zijn slechts een honderdtal coördinatoren, terwijl de vraag veel groter zal zijn.

In de overeenkomst tussen opdrachtgever en coördinator kan de bepaling worden opgenomen dat de verantwoordelijkheid wordt overgedragen aan de coördinator. Wat is de mening van de minister hierover ?

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU-ID) : Laat de Europese richtlijn echt geen enkele speling voor kleinere werken ? Ik meen te weten dat in onze buurlanden uitzonderingen mogelijk zijn.

Ik heb tot slot nogal wat problemen met de bepalingen van de overgangperiode.

Minister **Laurette Onkelinx** (*in het Frans*) : Toen ik minister werd, stond er niets op poten. We hebben met de sectoren aan een geleidelijke toepassing van de richtlijn gewerkt.

Voor zover ik weet, bestaat er in de andere EU-lidstaten geen uitzonderingsregeling voor karweitjes. Wij gaan nu op dezelfde manier te werk voor de veiligheidscoördinatoren. Wij willen meer mensen in aanmerking laten komen voor de functie van coördinator, om aan de vraag van de sector te voldoen.

Ik ben van plan onze actie terzake tijdens een latere vergadering te evalueren.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

STUDEREN TIJDENS DE WERKLOOSHEIDSWACHTTIJD

Vraag van mevrouw Trees Pieters tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de studiemogelijkheden tijdens de wachttijd inzake werkloosheidsverzekering" (nr. 170)

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Levenslang leren en permanente vorming verdienen aanmoediging. Een actieve welvaartsstaat moet investeren in mensen en niet alleen in uitkeringen. Nu blijkt dat personen in hun wachttijd de kans niet krijgen avondonderwijs aan een universiteit te volgen. Een VDAB-cursus overdag behoort wel tot de mogelijkheden. Wat is de mening van de minister hierover ? Welke opleidingen kan een persoon in wachttijd dan wel volgen ?

Minister **Laurette Onkelinx** (*in het Nederlands*) : Krachtens artikel 36 van de werkloosheidsreglementering moeten jonge werkzoekenden, om recht te hebben op wachttuitkeringen, ten eerste : een einde hebben gesteld aan alle activiteiten opgelegd door een studie-, leertijd- of opleidingsprogramma die het recht op wachttuitkeringen openen en door om het even welk programma van een studie met volledig leerplan én ten tweede een wachttijd hebben doorlopen na afloop van de voormelde activiteiten.

Dit betekent dat de wachttijd ten vroegste een aanvang kan nemen na de stopzetting van elk studieprogramma met volledig leerplan. Deze regel geldt ongeacht of de studies overdag of 's avonds worden georganiseerd. De jongere die zich aansluitend aan zijn secundair onderwijs inschrijft voor studies met volledig leerplan, zelfs in avondonderwijs, heeft zijn studies nog niet stopgezet. De wachttijd kan dus nog niet beginnen lopen. De dagen echter tijdens dewelke een werkzoekende, gedurende de wachttijd, andere cursussen of opleidingen volgt dan studies met volledig leerplan, bijvoorbeeld een beroepsopleiding van de VDAB, worden in aanmerking genomen voor de vervulling van de wachttijd, op voorwaarde dat de jongere beschikbaar blijft voor de arbeidsmarkt.

Voor de volledig werklozen met recht op werkloosheids- of wachttuitkeringen, heeft het volgen van studies met volledig leerplan 's avonds of in het weekend geen invloed op het recht op uitkeringen.

De werkloosheidsreglementering voorziet bovendien in de mogelijkheid voor een vergoede werkloze om een vrijstelling te bekomen voor het volgen van studies met volledig leerplan die overdag worden georganiseerd. Om deze vrijstelling te bekomen moet de werkloze onder andere zijn studies en/of leertijd hebben beëindigd sedert tenminste twee jaar en, in principe, 312 werkloosheidsuitkeringen hebben genoten binnen de twee jaar

die het begin van de studies voorafgaan. Hij mag ook niet beschikken over een einddiploma van het hoger onderwijs. Deze bepaling vormt hoofdzakelijk een herin-schakelingsinstrument voor langdurige vergoede werklozen die laaggeschoold zijn.

De voorgaande bepalingen hebben als dubbel doel enerzijds het vermijden van het oneigenlijk gebruik van werkloosheidsuitkeringen en van discriminaties tussen studenten, en anderzijds het bevorderen van de herin-schakeling van werklozen op de arbeidsmarkt.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

MARIBEL II EN III-MAATREGELLEN

Vraag van de heer Daniel Bacquelaine tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over het "in overeenstemming brengen van de Belgische regelgeving met de beslissing dd. 4 december 1996 van de Europese Commissie inzake de Maribel II en III maatregelen" (nr. 104)

De heer **Daniel Bacquelaine** (PRL FDF MCC) : Op 4 december 1996 besliste de Europese Commissie dat de Maribel II en III maatregelen onwettelijke overheidssteun zijn en de artikelen 92 en 93, § 3, van het EU-verdrag schenden.

Op 30 maart jongstleden preciseerde voormalig eerste minister Dehaene in de plenaire vergadering van de Kamer dat met de Europese Commissie werd onderhandeld over de wijze waarop België zijn regelgeving met die beslissing in overeenstemming zou brengen.

Een aantal werkgevers meende echter zich onmiddellijk op de Europese beslissing en op bepaalde intentieverklaringen van uw voorganger, mevrouw Smet, in verband met de oplossing voor dit dossier te kunnen beroepen.

Die werkgevers uit sectoren die van het voordeel van de illegaal verklaarde Maribel-maatregelen waren uitgesloten, zouden de bedragen waarop zij als Maribel-verminderingen denken recht te hebben, van hun RSZ-bijdragen hebben afgetrokken.

De gerechtelijke procedures tegen werkgevers wegens verzuim van betaling van sociale bijdragen zouden op dit moment versneld afgehandeld worden door de RSZ.

Hoe ver is men gevorderd met de besprekingen tussen België en de Europese Commissie over de wijze waarop de Belgische regelgeving aan de Europese beschikking dient te worden aangepast. Wat is uw standpunt ten opzichte van werkgevers die zich beroepen op de Europese beschikking om minder RSZ-bijdragen te betalen ?

Kent men de omvang van het verschijnsel ? Werden de werkgevers duidelijk voorgelicht omtrent de regelgeving, of is een dergelijke informatieverstrekking gepland ?

Minister **Frank Vandenbroucke** (*in het Frans*) : Op 4 december 1996 veroordeelde de Europese Commissie de Belgische Staat tot de terugvordering van de steun die in het kader van de forfaitaire verlaging van de sociale-zekerheidsbijdragen, de operaties Maribel-bis en -ter aan bedrijven was toegekende. Die veroordeling werd op 17 juni 1999 door het Hof van Justitie in Luxemburg op 17 juni 1999 bevestigd.

Er is een wetsontwerp in de maak dat een toepassing beoogt van de door de Europese Commissie vastgestelde regels voor de terugvordering van de bijdragen van de werkgevers die van de Maribel-operatie gebruik hebben gemaakt tussen het derde kwartaal van 1993 en het tweede kwartaal van 1997. De terugbetaling betreft enkel de werkgevers die een bijdragenvermindering van meer dan 100.000 euro genoten hebben gedurende ten hoogste twaalf kwartalen. Dat bedrag wordt vermenigvuldigd met het aantal kwartalen gedurende welke ze het voordeel van Maribel-bis en/of -ter genoten, en gedeeld door 12 als ze gedurende meer dan twaalf kwartalen de Maribel-bis- en/of Maribel-ter-vermindering hebben genoten.

De terugbetaling kan over een periode van drie jaar worden gespreid. De nadere regelen betreffende de betaling in die periode van drie jaar zullen bij een in de ministerraad overlegd koninklijk besluit worden vastgesteld.

Het protocol-akkoord met de Europese Commissie heeft enkel betrekking op de terugvordering van de verhoogde Maribel-steun. Daarin wordt geen gewag gemaakt van de herverdeling van het door de Staat ingezameld bedrag. De regering heeft echter beslist de teruggevorderde bedragen in de vorm van een forfaitaire vermindering van de werkgeversbijdragen te verdelen. Die vermindering zal tegelijkertijd met de terugvordering worden toegekend, vanaf 1 april 2000 dus. De beginselen inzake de toekenning van de vermindering zullen in hetzelfde wetsontwerp worden geregeld. De nadere regelen inzake de toekenning van de forfaitaire vermindering zullen bij een in de Ministerraad overlegd koninklijk besluit worden vastgesteld.

De werkgevers mogen momenteel dus geen lagere RSZ-bijdragen storten, aangezien de vermindering die hen eventueel zou worden toegekend, nog niet precies is vastgesteld en hoe dan ook pas ten vroegste vanaf het tweede trimester van 2000 van kracht zou worden. Zij dienen dus de publicatie van de wetteksten af te wachten.

De werkgevers die lagere bijdragen zouden hebben betaald, worden door de RSZ als schuldenaars beschouwd. De normale administratieve procedures inzake terugvordering zullen op hen van toepassing zijn. De RSZ kan de omvang van het verschijnsel niet inschatten omdat terzake nog geen specifieke aanvragen werden ingediend.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

SOCIALE VRIJSTELLING VOOR DE SLEEPVAART

Vraag van mevrouw Trees Pieters tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid en tot de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de vrijstelling van sociale zekerheidsbijdragen voor de Belgische sleepvaart" (nr. 145)

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : In 1997 gaf de Europese Unie de lidstaten de mogelijkheid de internationale competitiviteit van de zeevaart te vrijwaren. Nederland en Duitsland hebben deze richtlijnen geconcretiseerd binnen de koopvaardij-, de sleep- en de baggervvaart. Ook België moet denken aan de concurrentiepositie van haar havens.

Op 12 maart 1999 besliste de ministerraad dat vanaf 1 januari 2000 deze Europese richtlijn zou worden uitgevoerd. Deze beslissing werd nooit uitgevoerd. Waarom niet ? Neemt de nieuwe regering dezelfde beslissing ? Zo ja, wanneer wordt deze uitgevoerd ? Zo neen, waarom niet ?

Een beslissing moet dringend worden genomen : onder meer 600 arbeiders en 40 bedienden dreigen hun job te verliezen.

Minister **Frank Vandenbroucke** (in het Nederlands) : De ministerraad van 12 maart 1999 voorzag voor de sleepvaartsector in een vrijstelling van patronale bijdragen met ingang op 1 januari 2000. Het toekennen van een vrijstelling van socialezekerheidsbijdragen moet gebeuren via een wet.

De vorige regering had, gezien de ontbinding van het Parlement begin mei, slechts een zevental weken om een wettekst op te stellen om advies te vragen van de geaccrediteerde inspecteur van Financiën, van de minister van Begroting, van de Raad van State en ten slotte om het ontwerp in het Parlement in te dienen. Men is hierin niet geslaagd.

Ik heb mijn diensten opgedragen om het ontwerp van wet op te stellen. De maatregel is in de begroting 2000 opgenomen. De kostprijs bedraagt 115 miljoen frank.

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Ik dank de minister voor dit antwoord. Ik zal dit goede nieuws overmaken aan vertegenwoordigers van de sector.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

PROBLEMEN MET DE SIS-KAART

Vraag van de heer Guy D'haeseleer tot de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de mogelijke problemen met de SIS-kaart" (nr. 166)

De heer **Guy D'haeseleer** (VL. BLOK) : De leverancier van kaartlezers in apotheken en ziekenhuizen, Banksys, zou niet kunnen garanderen dat de SIS-kaarten op 1 januari 2000 nog werken. De minister van Sociale Zaken zou Banksys hierover schriftelijk hebben gecontacteerd.

Heeft Banksys de garantie gegeven dat alle aanpassingen tijdig zullen gebeuren ? Zo niet, welke maatregelen zal de minister nemen om ervoor te zorgen dat de ongemakken voor de patiënten tot een minimum beperkt blijven ?

Minister **Frank Vandenbroucke** (in het Nederlands) : De SIS-kaart maakt het mogelijk dat een sociaal verzekerde zich eenduidig identificeert bij elk contact met een sociale zekerheidsinstelling. Het identificatienummer biedt de betrokken instelling de mogelijkheid de gegevens van de Kruispuntbank te consulteren. De kaart is een instrument van administratieve vereenvoudiging.

De kaart gebruiken als identificatiemiddel vereist geen leesapparatuur : het nummer staat achter op. Indien gewenst kan een instelling van sociale zekerheid het nummer elektronisch uitlezen vanuit de geheugenchip.

De kaart laat eveneens toe aan ziekenhuizen en apothekers om via de elektronica de verzekerbaarheidstoestand in de gezondheidszorgverzekering van de kaarthouder te kennen. De kaart vervangt de gele kleeftbriefjes.

Door het gebruik van de SIS-kaart wordt onnodig administratief werk vermeden en beschikt het ziekenhuis of de apotheker bovendien over een terugbetalingswaarborg vanwege het ziekenfonds. De leesapparaten voor de SIS-kaart zijn door ziekenhuizen en apothekers zelf aangeschaft. Voor de apothekers werd hiertoe in een financiële tegemoetkoming vanwege de overheid voorzien. Op dit ogenblik zijn de leesapparaten in omzeggens alle ziekenhuizen en 80 procent van de apotheken operationeel. Uit de opvolging van het project door de sociale parastatalen blijkt dat het systeem technisch goed functioneert.

De ziekenhuizen en de apothekers konden voor de installatie van de leesapparaten kiezen tussen meer dan 30 apparaten waarvan de Kruispuntbank heeft vastgesteld dat ze technisch correct functioneren. Zij hebben met de leveranciers van deze leesapparaten een onderhoudscontract afgesloten waarbij deze leverancier zich ertoe verbindt om aanpassingen aan de systeemsoftware tijdig door te voeren. Begin juli van dit jaar heeft het RIZIV beslist dat een kleine aanpassing van de systeemsoftware van de leesapparaten nodig was. Op 7 juli hebben de leveranciers van de leesapparaten van de Kruispuntbank de technische specificaties gekregen voor de betrokken aanpassing, die zeer weinig werk vereiste. Omzeggens alle leveranciers zijn er in geslaagd om deze aanpassing binnen een termijn van één maand uit te voeren en te laten valideren voor de Kruispuntbank.

De firma Banksys heeft evenwel eind augustus laten weten dat de aanpassing van de systeemsoftware slechts beschikbaar zou zijn vanaf 15 november 1999. De Kruispuntbank en de Algemene Pharmaceutische Bond hebben Banksys onmiddellijk gewezen op hun verplichting deze aanpassing tijdig uit te voeren.

Ook ikzelf heb op 27 september een brief gericht aan Banksys om erop aan te dringen hun verantwoordelijkheid op te nemen en de procedure te activeren. Dit heeft ertoe geleid dat de aanpassing van de systeemsoftware inmiddels is verricht en gevalideerd door de Kruispuntbank. Ik reken erop dat de ziekenhuizen en apothekers die gekozen hebben voor Banksys vanaf 25 oktober onverwijld de aanpassing van de systeemsoftware downloaden in hun leesapparaten. De softwarehuizen staan de apothekers bij in deze operatie.

Ik heb bovendien aan het RIZIV en de Kruispuntbank gevraagd mij permanent op de hoogte te houden over de evolutie van dit dossier. In elk geval zal ik erover waken dat de toepassing van de derdebetalende bij de ziekenhuizen en de apothekers niet in het gedrang komt.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

ONDERSTEUNING VAN HET VRIJWILLIGERSWERK

Vraag van mevrouw Simonne Creyf tot de eerste minister, de minister van Financiën, de minister van Sociale Zaken en Pensioenen en de minister van Justitie over "de ondersteuning van het vrijwilligerswerk" (nr. 172)

Mevrouw **Simonne Creyf** (CVP) : De aandacht voor het vrijwilligerswerk neemt gestaag toe. Het wordt tijd dat ook de overheid deze gratuite inzet op zijn waarde schat door een statuut en een sociale bescherming uit te wer-

ken. De recente regeerakkoorden reppen daarover evenwel met geen woord. Is dit een vergetelheid of een bewuste keuze ? Is de regering bereid dit werk te erkennen en te ondersteunen ? Een sociaal statuut veronderstelt een interdepartementale aanpak.

Voormalig minister Viseur kende via een rondzendbrief een fiscale vrijstelling toe. Er was echter geen concordantie met de werkloosheids- en RSZ-wetgeving. Wanneer zal dat gebeuren ? Dat is absoluut nodig om duidelijkheid te creëren.

Minister **Frank Vandenbroucke** (*in het Nederlands*) : Ik ben me ervan bewust dat het vrijwilligerswerk moet worden vertaald in een gepaste juridische behandeling. Idealiter wordt daarbij uitgegaan van een werkbare en realistische definitie van vrijwilligerswerk, zodat dit duidelijk kan worden afgebakend van andere tewerkstellingsvormen of van zelfhulp. Aan die definitie kunnen fiscale, arbeidsrechtelijke, sociaalrechtelijke en burgerrechtelijke gevolgen worden verbonden.

Het ontwerp-koninklijk besluit dat aansluit bij de circulaire is klaar en werd voor advies voorgelegd aan de Inspectie van Financiën en aan de NAR. Nadien volgen Raad van State en Ministerraad. Die omslachtige procedure is verplicht, omdat het koninklijk besluit het stelsel van de sociale zekerheid wijzigt.

In afwachting blijft de huidige regeling van kracht. In de praktijk wordt er bij controle echter reeds van uitgegaan dat een activiteit kan worden vrijgesteld van sociale bijdragen wanneer ze voldoet aan de criteria van de circulaire van Financiën.

Mevrouw **Simonne Creyf** (CVP) : Ik hoop dat de regering het respect van de minister voor het vrijwilligerswerk deelt. Ik hoop verder dat het koninklijk besluit de verschillende aspecten van het vrijwilligerswerk ten gronde zal regelen.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

KLINISCHE BIOLOGIE

Vraag van mevrouw Trees Pieters tot de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de klinische biologie" (nr.212)

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : De laatste jaren werden nogal wat maatregelen gewonnen om de stijgende uitgaven in de klinische biologie in te dijken. Ik verwijs naar de invoering van de budgettaire enveloppe en van het ristornosysteem. Hierdoor moeten, bij overschrijding van

de enveloppe met meer dan 2 procent, alle laboratoria samen terugbetalen aan het RIZIV.

Probleem hierbij is het berekenen van de bijdrage. Ieder laboratorium moet terugbetalen in functie van zijn omzet. Het is mogelijk dat een lab met een grote omzet, dat niet mee verantwoordelijk is voor de overschrijding van de enveloppe, proportioneel meer moet terug betalen dan een lab met kleinere omzet, dat wel sterk heeft bijgedragen tot de budgetoverschrijding. Hoe kan zo een onevenwicht in de toekomst worden vermeden ?

Op de koop toe zijn de middelen voor klinische biologie onevenredig verdeeld tussen Wallonië en Vlaanderen. Het voorschrijfgedrag van Waalse artsen ligt werkelijk hoger dan dat van Vlaamse artsen. Gevolg : een overconsumptie van klinische biologie in Wallonië. Maar door het ristornosysteem moeten ook Vlaamse laboratoria mee opdraaien voor een overschrijding van de enveloppe. Kan dit in de toekomst worden vermeden ?

Bovendien is het zo dat het remgeld in de klinische biologie zeer hoog ligt, zelfs tot 30 procent van de omzet van de klinische labs. Dit kan eventueel leiden tot het uitstellen door de patiënten van onderzoeken die een preventieve waarde kunnen hebben. Dit kan gezondheidsrisico's met zich meebrengen.

Minister **Frank Vandenbroucke** (*in het Nederlands*) : Ik ben onvoldoende voorbereid op deze vraag, die me laatsttijdig bereikte.

De regering stond voor de moeilijke beslissing een maatregel te nemen die budgettair interessant was, maar misschien niet helemaal rechtvaardig tegenover de sector. Daarom besliste ik voor 2000 1,2 miljard frank te besparen op volgende wijze : een vermindering van de betaling per prestatie in de ambulante sector met 5 miljard en een verhoging van de forfaitaire tussenkomst met 3,8 miljard. Dat wordt tegenover de sector goedge maakt door de recuperatie voor 1998 niet door te voeren.

We gaan dus meer in de richting van een forfaitarisering, waardoor de ambulante sector meer wordt afgestemd op de sector intra muros.

Wat de weerslag betreft op de Noord-Zuid-verhouding in ons land, denk ik dat de artsen eerder zullen geneigd zijn zich bij hun voorschrijfgedrag te laten leiden door medische criteria.

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Wat is de mening van de minister over het hoge remgeld in de klinische biologie ?

Minister **Frank Vandenbroucke** (*in het Nederlands*) : Ik bestudeer dat probleem met aandacht. Ik kan wel zeggen dat ik nogal aarzelend sta tegenover een verlaging van het remgeld.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

ZELFSTANDIGE LOGOPEDISTEN

Vraag van de heer Joos Wauters tot de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de zelfstandige logopedisten" (nr. 218)

De heer **Joos Wauters** (Agalev-Ecolo) : De zelfstandige logopedisten hebben zich begin dit jaar verzet tegen een eenzijdige vermindering van de honoraria. Deze vermindering kwam er zonder overleg met de betrokken beroepsgroep.

Op basis van een ingediend dossier werd een overgangsregeling voor 1999 uitgetekend en uitgevoerd. Voor het jaar 2000 werd initieel in het Verzekeringscomité een bedrag van 1.374 miljard vooropgesteld. Door de regering werd het bedrag teruggebracht tot 1.138 miljard. Met het gereduceerde bedrag is men niet in staat om de nodige hervormingen zoals nieuwe nomenclatuur, aanpassing honoraria, kwaliteitscriteria en eigen conventiecommissie te realiseren.

Welke motieven liggen aan de grondslag van de regeringsbeslissing ? Aan welke structurele wijzigingen denkt de minister ? Welke budgettaire impact hebben deze wijzigingen ?

Minister **Frank Vandenbroucke** (*in het Nederlands*) : Het bereikte akkoord legt het budget voor de logopedie voor het jaar 2000 vast op 1.374 miljoen. Dit komt overeen met de geraamde behoeften.

De begrotingsprocedure van het RIZIV verloopt in verschillende fasen. Ten eerste gebeurt er een behoefte-raming van de verschillende sectoren. Vervolgens maken de diensten van het RIZIV een technische raming, waarbij de gekende uitgaventrend wordt geëxtrapoleerd naar het volgend begrotingsjaar.

Het bedrag van 1.138 miljoen is het bedrag voor logopedie in de technische RIZIV-raming. Daarna bepaalt het RIZIV het globaal begrotingsdoel voor geneeskundige verzorging. Dat werd voor 2000 vastgelegd op 500,7 miljard frank.

Het Verzekeringscomité verdeelt dat bedrag over de verschillende sectoren. Ik hoop dat het Verzekeringscomité erin slaagt rekening te houden met de eis van de logopedisten om eenzelfde honorarium te bekomen als

de andere paramedici. Ik heb al informele signalen in die zin gegeven.

De heer **Joos Wauters** (Agalev-Ecolo) : De logopedisten zijn vragende partij voor een onafhankelijk overleg in het domein waarvoor zij deskundig zijn. Daarom zijn structurele wijzigingen inzake de conventiecommissies nodig.

Minister **Frank Vandenbroucke** (*in het Nederlands*) : Ik heb voor dat aspect geen pasklaar antwoord. Ik zal daarover nadenken.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.10 uur.*